

Et andet mindretal (centrum-demokraternes medlem af udvalget) konstaterer med tilfredshed, at et stort flertal i folketinget er indstillet på at gennemføre loven så hurtigt som muligt, og at der inden for flertallet er en høj grad af enighed om lovens indhold.

Mindretallet finder dog bl.a., at underskriftskravet bør være i overensstemmelse med de regler, der gælder for opstilling til folketingsvalg. Endvidere er man klart af den opfattelse, at et parti, der allerede er repræsenteret i Europa-Parlamentet, ganske naturligt bør være opstillingsberettiget ved kommende europæiske valg, uden at der stilles krav om ny underskriftsindsamling, uanset om det er repræsenteret i folketinget eller ej.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler følgende:

Lovforslaget indebærer en ratifikation af EF-beslutningen om direkte valg. Allerede af denne grund må mindretallet på det bestemteste vende sig imod lovforslaget uden hensyn til dets endelige udformning som lov. De direkte valg vil reelt — omend ikke formelt — betyde en styrkelse af Europa-Parlamentet og dermed af det supranationale element i fællesmarkedet og bane vej for yderligere integration. En sådan udvikling har mindretallet bestandig vendt sig imod, og mindretallets stilling til lovforslaget er en naturlig konsekvens af denne grundholdning.

Et fjerde mindretal (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) udtaler følgende:

Mindretallet gentager sin indsigelse mod, at ratifikationen af EFs afgørelse og akt ikke er sat til særskilt afstemning. Derved er det umuliggjort gennem udtrykkelig afstemning såvel at tage principiel afstand fra gennemførelsen af EF-valg som også gennem nægtelse af ratifikation at modsætte sig, at Romtraktatens valgbestemmelser sættes i værk nu. Dette sidste standpunkt

har ellers tidligere været skiftende regerings standpunkt. Mindretallet støtter begge de nævnte standpunkter.

Når EF-partierne tager sig det ansvar på at gennemføre EF-valg, må dets regler også være tilpasset den i Danmark foreliggende situation i EF-spørgsmål. Over for dem er befolkningen delt på tværs af traditionelle partilinjier. Derfor er det urimeligt at opretholde betegnelsen „partier“ om alle opstillingslister.

Dette kan sammen med bestemmelserne om, at der gælder særlige regler for genanmeldelse af utraditionelle lister, der har opnået valg, og med anvendelse af d'Hondts metode ved mandatfordelingen virke som en manipuleren af vælgerne, så det kommer til at foregå, som EF-partierne ønsker det.

Mindretallet tiltræder eller er medforslagsstiller af de relevante ændringsforslag (ændringsforslag nr. 3, 4, 6, 7, 10-15, 18 og 20). Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 22, men er principielt af den opfattelse, at der faktisk er foregået uretmæssige udvidelser af EF-Parlamentets kompetence.

Et femte mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag og udtaler følgende:

Mindretallet finder det urimeligt, at lovforslaget om direkte valg til Europa-Parlamentet indeholder så strenge krav til indsamling af underskrifter. Ved valg til folketinget kan et parti opstille, hvis det indsamler ca. 18.000 underskrifter. I de praktisk forekommende tilfælde vil et parti opnå repræsentation, hvis det får 2 pct. af stemmerne, ca. 62.000 stemmer. Dvs. at underskrifterne, der berettiger til opstilling, udgør under 30 pct. af de stemmer, der skal til for at give repræsentation. Kravet om 62.000 underskrifter skal ses i sammenhæng med, at man må forvente, at der — alt efter valgdeltagelsen — skal mellem 150.000 og 200.000 stemmer til et mandat, når det drejer sig om Europa-Parlamentet. Underskriftskravet er således under alle omstændigheder strengere end til folketingsvalg. Dertil kommer, at indsamling af 62.000 underskrifter i sig selv er et så stort krav, at det kun vil være praktisk muligt for én organisation, nemlig Folkebevægelsen imod EF, at gennemføre indsamlingen.